

מ"ת 53118/11/15 - מדינת ישראל נגד אחמד סילאוי

בית המשפט המחוזי בנצרת

29 נובמבר 2015

מ"ת 53118-11-15 מדינת ישראל נ' סילאוי(עציר)

לפני כבוד השופט סאאב דבור
המבקשת
נגד
המשיב
אחמד סילאוי (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד נורית הדס.

מטעם המשיב: עו"ד עלאא סלימאן.

המשיב: בעצמו, הובא ע"י הליווי.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

א. מבוא

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה שעניינה ידוי אבן לעבר כלי תחבורה והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 15.11.15, בסביבות השעה 22:00, ביצעו שוטרי תחנת נצרת משימת סיור שגריתית בניידת משטרתית בעלת סימני זיהוי ואורות כחולים בכביש נצרת - יפיע (להלן: "הניידת").

אותה עת עמד המשיב, יחד עם ארבעה מחבריו, בסמוך לסניף של בנק מרכזתיל הממוקם אחרי צומת הפיקוד, לכיוון יפיע.

במהלך הסיור, עת חלפה הניידת במרחק מטרים ספורים ממקום עמידת המשיב וחבריו, הרים המשיב אבן מהקרקע והשליך אותה לעבר הניידת. הניידת המשיכה בנסיעה, הסתובבה ושהה לצומת הפיקוד וכעבור מספר עמוד 1

דקות חלפה פעמיים נוספות על פני המשיב והחבורה שהייתה יחד אתו בזמן ההתרחשות המיוחסת, בהתאם לעובדות כתב האישום.

בפעם השנייה, עת חלפה הניידת, מרחק של מטרים ספורים מהחבורה, הרים המשיב פעם נוספת אבן מהקרקע והשליך אותה לעבר הניידת אך לא פגע בה.

במעשיו אלה, יידה המשיב אבן לעבר כלי תחבורה בנסיעה, באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע, בכלי התחבורה או מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, במטרה לפגוע בנוסע וכן עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק.

ב. ראיות לכאורה

כלל נקוט הוא, כי על בית המשפט לבחון אם התשתית הראייתית כפי שהיא קיימת בתיק החקירה ולוודא אם יש בה די לבסס, ולו מבחינה לכאורית, את העבירות המיוחסות למשיב.

עיינתי בתיק החקירה, ממנו למד אני על קיומה של תשתית ראייתית כזו שיש בה די כדי ליצור סיכוי סביר בדבר הרשעת המשיב, בבוא העת, אם בית המשפט, שבפניו יישמעו העדים, יחליט לתת אמון בגרסתם.

בהודעתו של השוטר מוחמד גריפאת מיום 15.1.15 (ש' 16) עולה, כי הוא הבחין בבחור שלבש חולצה בצבע בהיר עם קפוצ'ון בזמן שהוא מרים דבר מה מהרצפה ומשליך אותו לעבר הניידת. אמנם אותו שוטר לא הבחין במהות החפץ שנזרק. אולם, הוא ציין, כי אותו בחור "הרים את ידו למעלה וזרק".

השוטר הוד ג'ואמיס ציין בהודעתו מיום 15.11.15, כי בזמן שהניידת חלפה בצומת הפיקוד, סמוך לבנק מרכנתיל הוא הבחין בקבוצה של כחמישה צעירים לבושים חולצות כהות "חוץ מאחד שלבש חולצת קפוצ'ון עומדת מתחת לבניין ואחד מהצעירים הבהב לי עם פנס. אני הסתכלתי לעברם ... בחור עם קפוצ'ון בצבע הבהיר לא זוכר איזה מכנס מתכופף ומרים חפץ מהרצפה. אני המשכתי להסתכל גם כאשר חלפנו אותם בנסיעה איטית. ראיתי אותו משליך לכיוון שלנו את החפץ שהרים מהרצפה החפץ לא פגע בנו/בניידת" (ש' 3 עד 8).

אותו שוטר ציין בהמשך הודעתו, כי גם לאחר שהניידת חזרה וחלפה שוב על פני אותם צעירים, אותו שוטר הבחין באותו בחור "לבוש קפוצ'ון בהיר מתכופף ומרים חפץ מהרצפה ולא ראיתי אותו משליך את החפץ לעברנו כי הנסיעה הייתה יותר מהירה מהפעם הקודמת".

המשיב בהודעתו מיום 16.11.15 הכחיש, כי הוא זרק חפץ כלשהו על הניידת.

בהודעתו של סאמר חליל מיום 17.11.15 הוא נשאל אודות מעשיו של המשיב עת נאמר לו, כי קיימת תשתית ראייה לכאורה על פיה המשיב זרק אבנים על הניידת. סאמר השיב בזו הלשון **"לשאלתך אני לא רוצה בעיות אין לי מה להגיד על זה"** (ש' 34 להודעתו הנ"ל).

פאדי איוב מסר בהודעתו מיום 18.11.15, כי הוא לא ראה מי זרק חפץ. אולם הוא הוסיף בציינו, כי ראה את המשיב עושה תנועה ביד בזמן שהניידת הגיעה סמוך אליהם. אותו עד ממשיך ומציין בהודעתו, כי הניידת עשתה פרסה והחלה **לנסוע** חזרה לכיוון שלהם. אותו פאדי ציין כי הוא אמר למשיב ש"**יפסיק ושלא יעשה כלום מול הניידת והוא עשה תנועות בידיים לא יודע לתאר**". משנשאל פאדי בהודעתו זו מדוע המשיב זרק אבנים על רכבים הוא ענה כי הוא לא יודע למה הוא זרק.

בהודעתו של חמזה חליל מיום 18.11.15 הוא נשאל על אופן התנהגותו של המשיב ואם הוא נוהג לזרוק אבנים על רכבים, במענה לשאלה זו הוא השיב כי המשיב "ילד טוב לא עושה בעיות, ולא יודע מה קרה לו באותו ערב למה עשה כך ולמה זרק".

בהודעתו של המשיב מיום 20.11.15 הוא שינה את גרסתו הקודמת וטען כי הוא זרק כדור. לדבריו אותו כדור הוא שייך לפאדי שהיה יחד אתו בזירת ההתרחשות. במענה לשאלה - מי החזיק באבנים כדי לזרוק על הרכבים השיב המשיב, כי הוא לא שם לב אך פאדי צעק שלא יזרקו וגם צעק על המשיב עצמו על כך שהוא זרק כדור.

מדו"ח זכ"ד של השוטר סאמר חליל מיום 22.11.15 עולה, כי פאדי שלל את טענת המשיב לפיה המשיב זרק כדור ששייך לפאדי ושהיה בחזקתו של פאדי לפני כן.

מדו"חות הפעולה של השוטרים יוחאי מליחי, פאבל אומלצ'נקו וטליע אבו ג'נב עולה כי המשיב התכופך פעמיים לרצפה, הרים חפץ וזרק אותו אל עבר הניידת בשתי הזדמנויות שונות.

משכך, על רקע כלל הראיות, הנני קובע, כי קיימת תשתית ראייתית כזו שיש בה די כדי לעמוד בבסיס הבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת התיק העיקרי וזאת כפי דרישת הפסיקה (בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נ. מדינת ישראל** פד"י נ' (2), 148, 133).

אמנם אין כל ראייה המלמדת באופן מדויק על מהות החפץ שנזרק לעבר הניידת. אולם, בנסיבות האופפות את ההתרחשות העובדתית, כפי שהיא יונקת מחומר החקירה, ניתן לקבוע, כי המשיב זרק חפץ כלשהו לעבר כלי תחבורה בנסיעה באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו וזאת במטרה לפגוע בנוסע. לא זו אף זו, הרי משהוכח, ולו מבחינה לכאורית, כי המשיב התכופך לרצפה, הרים חפץ וביצע תנועת זריקה וזרק חפץ לעבר ניידת

משטרה; או אז, ניתן לומר ברמה של ראיה לכאורה (לכל הפחות), כי עניין לנו בזריקה של חפץ ו/או אבן שמטרתו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע ו/או את הניידת וכל זאת במטרה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בתוך הניידת.

מסקנה זו מתחזקת בשים לב לסתירות הקיימות בגרסת המשיב אשר התכחש תחילה לטענה כי זרק חפץ כלשהו. אולם, בשלב מאוחר יותר במהלך החקירה הוא גרס שזרק כדור; טענה שאף היא הופרכה על ידי פאדי איוב ששלל את טענת המשיב.

בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי אדם שמתכופף לרצפה, מרים חפץ וזורק אותו לעבר ניידת משטרתית, לבטח אינו זורק כדור גומי ו/או זר פרחים.

עילת מעצר

ג.

מעשיו של המשיב, כפי שניתן ללמוד עליהם ולו מבחינה לכאורית, מחומר החקירה, יש בהם כדי לבסס עילת מעצר. לא אחת נפסק, כי זריקת חפץ ו/או אבן, בנסיבות כפי שנגעשה כאן, יש בה ליצור סכנה למשתמשים בדרך. מי שמשליך אבנים ו/או חפצים לעבר כלי רכב ומסכן את התנועה בדרכים, יהיו מניעיו וזהותו אשר יהיו, מלמד על דבר היותו מסוכן לציבור (בש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד פד"י נד' (4), 729).

יש לראות בחומרה את העובדה כי מעשיו של המשיב נעשו כלפי שוטרים שפעלו במסגרת עבודתם כמשמשי הציבור.

במגוון פסקי דין ובכללם בש"פ 6834/93 וכן בש"פ 1655/07 ובש"פ 7171/00 הוחלט, כי מי שבזדון משליך אבנים לעבר כלי רכב, היודה אבנים בשוטרים הבאים להשליט סדר, סיכויי להשתחרר ממעצר קלושים. המבקשת הניחה על שולחני החלטות מהן ניתן ללמוד על המגמה הקיימת לפיה מוצדק יהא להורות על מעצרו עד תום ההליכים של מי שמבצעים עבירות כגון אלו שיוחסו למשיב כאן.

כאן המקום לציין, כי למשיב עבירה קודמת שעניינה השגת גבול פלילית.

חלופת מעצר

ד.

לאחר שהגיע בית המשפט לכלל מסקנה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר, קמה החובה לבדוק אם ניתן יהא להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית שפגיעתה בחרותו של המשיב הנה פחות ממעצר ממשי מאחורי סורג ובריח. בבואו לבחון זאת על בית המשפט לוודא, כי עניין לו בחלופה הולמת שיש בה כדי

לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

בענייננו, הוצגה חלופה הולמת על ידי משמורנים שהפגינו סמכותיות ויכולת להשגיח על המשיב שהנו על גבול הקטינות. התרשמתי כי עניין לנו במפקחים בעלי יכולת ליצור חיץ חד וברור בין המשיב לבין הציבור ואלה שנשקפת להם סכנה ממנו.

לטעמי, בשים לב לגילו של המשיב שהינו על גבול הקטינות, על רקע החלופה שהוצעה ובשים לב ליחס שהפגינו המשמורנים כלפי האשמה המיוחסת למשיב עת ציינו כי מעשיו (במידה ויוכח כי הוא אכן עשה זאת) אינם מקובלים עליהם, הנני סבור, כי בנסיבות העניין, יהא זה נכון וראוי להורות על שחרורו של המשיב בדרך חלופית לפיה הוא ישהה במעצר בית מלא בבית סבתו תחת פיקוח תמידי כפי שייקבע בתנאי השחרור.

אשר על כן, בנסיבות העניין אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית סבתו בשכונת אל רם 122/2 בנצרת ולא יצא מפתח הבית במהלך כל שעות היממה. בזמן שהותו במעצר בית, יהא המשיב נתון תחת פיקוח תמידי של לפחות אחד משלושת המשמורנים הנ"ל; סבתו, גב' לילא חאמד, ת.ז. 050979848 ו/או אמו, גב' ראידה סילאוי, ת.ז. 029776069 ו/או אשת דודו, גב' גריר אלבנא, ת.ז. 302751482.
2. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך של 25,000 ₪.
3. תינתן ערבות צד ג' על ידי כל אחד משלושת המשמורנים שפרטיהם מופיע בסעיף 1 לעיל, על סך של 10,000 ₪ כל אחד.
4. יאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף, טלפוני או אחר עם מי מעדי התביעה.
5. המשטרה תהיה רשאית לבקר במקום מעצר הבית בכל עת.
6. מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ.
7. במידה והמשיב מחזיק בדרכון, יפקידו בתחנת המשטרה הקרובה בתוך 24 שעות.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ו, 29/11/2015 במעמד הנוכחים.

סאב דבור, שופט

הוקלד ע"י: אירית + סימי